ROK XVIII. LISTOPAD 1932

PRZEGLĄD ADWOKACKI

ORGAN KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, ULICA GOŁĘBIA L. 6.—TELEFON 100-55.

I.

Na zasadzie uchwały Wydziału Izby adwokackiej w Krakowie z dnia 15 października 1932

odbędzie się

dnia 12 listopada 1932 o godz. 4 popoł. w Krakowie

w sali Starego Teatru przy ulicy Jagiellońskiej L. 1

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie.
2. Wybór Prezydjum Walnego Zgromadzenia po myśli art. 36 prawa o ustr. adw.
3. Uchwalenie regulaminu obrad Walnego Zgromadzenia po myśli art. 36 prawa o ustr. adw.
4. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia z dnia 17 października 1931.
5. Sprawozdanie Wydziału i Rady dyscyplinarnej.
6. Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za czas do 1 października 1932.
7. Uchwalenie budżetu, wysokości wpisowego i składki rocznej na rok 1933.
8. Sprawozdanie kasowe za czas do 1 października 1932.
9. Wniosek Wydziału co do przeznaczenia funduszu grzywien dyscyplinarnych.
10. Wybór 15 członków Rady adwokackiej (art. 38 prawa o ustr. adw.).
11. Wybór 11 członków Sądu dyscyplinarnego (art. 67 prawa o ustr. adw.).
12. Wnioski i interpelacje.

Wiceprezydent:
Dr. Edmund Fischer.

Art. 33.... W Walnych Zgromadzeniach obowiązani są uczestniczyć wszyscy adwokaci, wchodzący w skład Izby, przyczem o terminie i miejscu zgromadzenia należy zawczasu zawiadomić każdego z nich oddzielnie.

Nieprzybycie na Walne Zgromadzenie bez dostatecznego usprawiedliwienia się w ciągu ośmiu dni po terminie Zgromadzenia pociąga za sobą karę porządkową w wysokości do stu złotych.

Art. 36.... Wnioski członków powinny być wnoszone do Rady adwokackiej co najmniej na osiem dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

II.
WYKAZ KOLEGÓW USTĘPUJĄCYCH:

Wydział Izby:

Prezydent Izby: Dr. Trammer Jerzy.

Wiceprezydenci: Dr. Fischer Edmund, Dr. Maiss Ferdynand.

Członkowie Wydziału: Dr. Bogdani Roman, Dr. Gabryelski Józef, Dr. Geldwerth Leon, Dr. Gertler Juljan, Dr. Jakubowski Faustyn, Dr. Lachs Zygmunt, Dr. Landy Ludwik, Dr. Landau Rafał, Dr. Marekowski Władysław, Dr. Nadel Maksymiljan, Dr. Oberländer Natan, Dr. Ocetkiewicz Ludwik, Dr. Offner Józef, Dr. Smolarski Kazimierz, Dr Steinberg Józef, Dr. Tomik Stanisław.

Zastępcy członków Wydziału: Dr. Gumprich Adolf, Dr. Güntner Rudolf, Dr. Habuda Michał, Dr. Kwieciński Zdzisław, Dr. Lilienthal Zygmunt, Dr. Schuldenfrei Michał.

Rada dyscyplinarna:

Prezydent: Dr. Ader Leon.

I. Wiceprezydent: Dr. Gabryelski Józef.

II. Wiceprezydent: Dr. Rowiński Stanisław.

Członkowie Rady: Dr. Feldblum Szymon, Dr. Fischlowitz Leon, Dr. Krygowski Stanisław: Dr. Landau Ignacy (sen.). Dr. Lewandowski Karol, Dr. Lustgarten Artur, Dr. Miksiewicz Tadeusz, Dr. Rattler Ludwik, Dr. Süsskind Dawid, Dr. Szołayski Alfred, Dr. Tilles Adolf.

Zastępcy członków Rady: Dr. Drohocki Izydor, Dr. Jakubowski Tadeusz, Dr. Turchalski Władysław, Dr. Ujejski Marjan, Dr. Wasilkowski Ludwik, Dr. Woźniakowski Józef.

Zastępcy prokuratora: Dr. Oberländer Salomon, Dr. Szado Ignacy.

III.
SPRAWOZDANIE
z Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej w Krakowie
z dnia 17 października 1931 r.

PROTOKÓŁ

z dnia 17 października 1931 r.

spisany z przebiegu Walnego Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Krakowie odbytego w sali Krakowskiego Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie.

Początek o godzinie 4-ej popołudniu.

Przewodniczący: Wiceprezydent Izby adwokackiej Dr. Edmund Fischer.

Protokołuje: Sekretarz Izby Dr I. Gross.

Przewodniczący skonstatowawszy komplet, otwiera Walne Zgromadzenie.

Na wstępie Przewodniczący poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłym Kolegom, których pamięć uczcili obecni przez powstanie z miejsc.

Odczytano pisma Kolegów, którzy usprawiedliwili swoją nieobecność, co przyjęto do wiadomości.

Przystąpiono do porządku dziennego ustalonego uchwałami Wydziału Izby z dnia 10 lipca i 25 września 1931 r. a ogłoszonego w „Przeglądzie adwokackim“ z września 1931 r.

ad 1) porządku dziennego:

Uchwalono zaniechać odczytania protokółu Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z 12 lipca 1930 r. i Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z 13 grudnia 1931 r., a to ze względu na to, że protokóły te wydrukowane zostały w „Przeglądzie adwo-

Regulamin Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej w Krakowie.

§ 1. Adwokaci, mający siedzibę w okręgu Sądu apelacyjnego w Krakowie, tworzą Izbę adwokacką w Krakowie.

§ 2. Walne Zgromadzenia adwokatów odbywają się w siedzibie Izby i bywają zwyczajne lub nadzwyczajne.

§ 3. Walne Zgromadzenie zwyczajne zbiera się każdego roku w miesiącu listopadzie.

§ 4. Walne Zgromadzenia zwyczajne i nadzwyczajne zwołuje Dziekan w imieniu i na podstawie uchwały Rady Adwokackiej, a nadzwyczajne nadto na wniosek conajmniej piątej części adwokatów, wchodzących w skład Izby. — Walne Zgromadzenie nadzwyczajne winno być zwołane w ciągu miesiąca od zgłoszenia żądania jego zwołania.

§ 5. Zawiadomienia o Walnem Zgromadzeniu mają być wysłane oddzielnie każdemu adwokatowi, należącemu do Izby, najmniej na czternaście dni przed Walnem Zgromadzeniem i mają one zawierać oznaczenie dnia, godziny i miejsca Walnego Zgromadzenia, tudzież wymienienie przedmiotów, na porządku dziennym postawionych, oraz przypomnienie o obowiązku uczestniczenia w Walnem Zgromadzeniu (art. 33 prawa o ustroju adwokatury).

§ 6. Nieprzybycie adwokata na Walne Zgromadzenie bez dostatecznego usprawiedliwienia się w ciągu ośmiu dni po terminie zgromadzenia pociąga za sobą karę porządkową w wysokości do stu złotych. Karę tę nakłada Rada Adwokacka, której uchwała może być zaskarżona przez ukaranego w ciągu miesiąca od daty jej doręczenia. Zażalenie rozstrzyga ostatecznie Naczelna Rada Adwokacka.

§ 7. Walne Zgromadzenie otwiera Dziekan Rady Adwokackiej lub jego zastępca, poczem następuje w głosowaniu jawnem wybór przewodniczącego, wiceprzewodniczącego, trzech asesorów i dwóch sekretarzy.

§ 8. Przewodniczący kieruje obradami, otwiera dyskusję i udziela członkom Izby głosu w porządku, w jakim się do głosu zapisali.

§ 9. Do zakresu działania Walnego Zgromadzenia należą następujące sprawy:

1) wybór członków Rady Adwokackiej i Naczelnej Rady Adwokackiej;

2) wybór członków Sądu dyscyplinarnego Izby;

3) zatwierdzanie sprawozdania rocznego i zamknięcia rachunkowego, przedstawionego przez Radę Adwokacką;

4) uchwalanie budżetu Izby, wysokości składki wpisowej i rocznej na potrzeby Izby oraz statutów wzajemnej pomocy;

5) stanowienie uchwał w sprawach ogólnych, należących do zakresu działania Rady Adwokackiej.

§ 10. Uchwały Walnego Zgromadzenia są ważne bez względu na liczbę obecnych i zapadają zwyczajną większością głosów. Wrazie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

To samo dotyczy wyborów, przyczem, w razie nieuzyskania wymaganej większości przez żadnego z kandydatów, nastąpi wybór ściślejszy pomiędzy kandydatami, którzy otrzymali największą ilość głosów.

§ 11. Z każdego Walnego Zgromadzenia spisany będzie protokół, do którego będzie dołączony spis adwokatów, obecnych na Walnem Zgromadzeniu i tych nieobecnych, którzy nieobecność usprawiedliwili przed Walnem Zgromadzeniem. Protokół zawierać ma określenie przedmiotu obrad, zgłoszone wnioski, istotny przebieg dyskusji i zapadłe uchwały z dodatkiem, czy zapadły one jednomyślnie, czy też większością głosów. Oddzielne zdania pojedynczych członków lub mniejszości zapisywane będą w protokole tylko na wyraźne żądanie i to ewentualnie z przytoczeniem ich uzasadnienia. Protokół podpisuje przewodniczący i jeden sekretarz Walnego Zgromadzenia. Najmniej na ośm dni przed każdem Walnem Zgromadzeniem należy podać do wiadomości adwokatów, należących do Izby, treść protokółu poprzedniego Walnego Zgromadzenia.

§ 12. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu poprzedniego Walnego Zgromadzenia przystępuje się do obrad nad przedmiotami, umieszczonemi na porządku dziennym wedle porządku ich umieszczenia. Kolejność tę Walne Zgromadzenie może zmienić.

§ 13. Porządek dzienny każdego Walnego Zgromadzenia ustala Rada Adwokacka przy uwzględnieniu wniosków, zgłoszonych przez członków Izby do Rady Adwokackiej najmniej na ośm dni przed terminem Walnego Zgromadzenia. Rada Adwokacka obowiązaną jest jednak umieścić na porządku dziennym Walnego Zgromadzenia wnioski członków Izby, dotyczące spraw ogólnych a należących do działania Rady Adwokackiej, jeśli zostały one zgłoszone najmniej przez dziesięciu członków Izby.

§ 14. Rozprawa nad każdym przedmiotem porządku dziennego toczyć się może tylko na podstawie sprawozdania Rady Adwokackiej. Inne przedmioty, nieumieszczone na porządku dziennym, mogą być wzięte pod obrady tylko na wniosek pisemny przynajmniej 20 członków Izby, jeżeli Walne Zgroma-

dzenie w głosowaniu większością 2/3 członków obecnych na sali obrad uzna je za nagłe. Nad kwestją nagłości niema dyskusji Nagłe wnioski mogą być przedmiotem rozprawy także bez sprawozdania Rady Adwokackiej

§ 15. Każdy członek Izby może po udzieleniu mu przez przewodniczącego głosu czynić uwagi, wnioski, poprawki i wnosić interpelacje.

Wnioski i poprawki muszą być natychmiast po ich wniesieniu podane na piśmie przewodniczącemu Walnego Zgromadzenia.

Wnioski co do formalnego traktowani sprawy mogą być stawiane ustnie.

W jednym przedmiocie nie może tensam członek zabierać głosu więcej niż dwa razy. Częstsze zabieranie głosu nastąpić może tylko za zezwoleniem Walnego Zgromadzenia.

Po zakończeniu dyskusji przewodniczący oznajmia, że przystępuje się do głosowania, poczem nie wolno już zabierać głosu. Przewodniczący udzieli jednak głosu tylko dla krótkiego nie trwającego dłużej niż pięć minut:

a) osobistego oświadczenia, gdy chodzi o obronę czci mowcy,
b) odparcia zarzutu osobistego lub wyjaśnienia fałszywie zrozumianego oświadczenia mowcy.

§ 16. Wnioski formalne mogą dotyczyć tylko spraw stojących na porządku dziennym. O tem, czy wniosek należy uważać za formalny, decyduje przewodniczący.

Wniosek formalny raz odrzucony nie może być postawiony ponownie na temsamem Walnem Zgromadzeuiu. O tem, czy wniosek nowy ma tęsamą treść, co odrzucony, rozstrzyga przewodniczący.

Tylko wniosek o zamknięcie listy mowców, albo o przerwanie dyskusji może być ponawiany po każdem dalszem przemówieniu w dyskusji, jeżeli wnioskodawca uzyska na to zgodę przewodniczącego.

§ 17. Przewodniczącemu służy prawo wezwania mowcy do rzeczy albo do porządku, a po dwukrotnem upomnieniu odebrania mu głosu. Od tego zarządzenia służy mowcy prawo odwołania się do Walnego Zgromadzenia, które może uchylić zarządzenie przewodniczącego uchwałą powziętą większością $^2/_3$ głosów członków obecnych na Walnem Zgromadzeniu.

§ 18. Jeżeli liczba mowców przekracza czterech, przewodniczący po przemówieniu czwartego mowcy może zarządzić wybór mowców generalnych „za“ i „przeciw“.

Gdyby zapisani mowcy nie mogli wybrać mowców generalnych, wyznaczy ich przewodniczący z grona mowców do głosu zapisanych. Ostatni głos mieć będzie oprócz tego sprawozdawca względnie wnioskodawca.

§ 19. Po wyczerpaniu dyskusji zarządza przewodniczący głosowanie w ten sposób, że w pierwszym rzędzie poddaje pod

głosowanie poprawki i wnioski najwięcej od wniosku sprawozdawcy odbiegające.

Jeżeli wniosek składa się z kilku ustępów, może przewodniczący poddać go pod głosowanie ustępami.

Z wyjątkiem wyborów (§ 23) głosowanie odbywa się w regule jawnie. Głosowanie kartkami winno odbyć się zawsze, gdy tego zażąda najmniej jedna czwarta część obecnych na sali obrad członków Izby uprawnionych do głosowania.

§ 20. Uchwała zapadła w myśl powyższych postanowień może być na temsamem Walnem Zgromadzeniu zreasumowana, jeżeli odnośny wniosek przedłożony na piśmie i zaopatrzony podpisem przynajmniej 50 członków Izby, uzyska większość 2/3 obecnych na Walnem Zgromadzeniu członków Izby uprawnionych do głosowania.

§ 21. Po wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący zamyka posiedzenie.

§ 22. Walne Zgromadzenie, na którem przedmioty porządku dziennego nie zostały wyczerpane, może być odroczone na żądanie większości zgromadzonych członków Izby uprawnionych do głosowania celem dalszego traktowania tych przedmiotów aż do wyczerpania porządku dziennego. Przewodniczący władny jest też odroczyć Walne Zgromadzenie na przeciąg najdalej trzech tygodni, gdy stwierdzi, że na Walnem Zgromadzeniu obecnych jest mniej niż 50 członków Izby.

§ 23. Przy wyborach biorą udział wszyscy obecni na Walnem Zgromadzeniu uprawnieni do głosowania członkowie Izby, nie wyłączając przewodniczącego.

Głosowanie przy wyborach organów Izby (art. 38 i 67 prawa o ustroju adwokatury) i członków Rady naczelnej (art. 49 prawa o ustroju adwokatury) jest tajne i odbywa się zawsze kartkami w ten sposób, że każdy z głosujących oddaje kartkę, która ma zawierać nazwiska osób wybrać się mających. Jeśli będzie wypisanych na jednej kartce więcej nazwisk, niż ma być wybranych, uwzględni się wedle kolejności ich umieszczenia na odnośnej kartce tylko tyle nazwisk, ilu ma być wybranych, a dalsze nazwiska nie będą policzone.

Do obliczenia głosów powołuje przewodniczący jednego lub kilku skrutatorów z pośród adwokatów, obecnych na Walnem Zgromadznniu.

Obliczenie wyników głosowania winno nastąpić natychmiast po jego ukończeniu bez przerwania Walnego Zgromadzenia.

§ 24. Na Walnych Zgromadzeniach Izby mogą być obecni aplikanci, wpisani na listę aplikantów Izby. Mogą oni zabierać głos w obradach, jednak bez prawa składania wniosków i głosowania.

§ 25. Językiem urzędowym Izby i wszystkich jej organów jest język polski.

Drukarnia Związkowa w Krakowie — 1435-32.

kackim“ z września 1931 r., który został rozesłany wszystkim członkom Izby.

Protokóły te dla braku zarzutów przeciw ich osnowie przyjęto do wiadomości.

ad 2) porządku dziennego:

Sprawę projektu ustawy o ustroju adwokatury przedstawia Wiceprezydent Izby Dr. Edmund Fischer przy zakomunikowaniu wyników konferencyj przeprowadzonych z reprezentantami innych Izb adwokackich i przedkłada do przyjęcia następujący projekt rezolucji uchwalony w tej sprawie przez Wydział:

Walne Zgromadzenie Krakowskiej Izby adwokackiej, odbyte w dniu 17 października 1931 r. stwierdza:

1) że rządowy projekt „Ustawy o ustroju adwokatury“ przygotowany został bez uprzedniego wysłuchania opinji i postulatów reprezentacji stanu adwokackiego, co ogranicza prawa reprezentacyj adwokackich, oparte na § 27, lit. e, ord. adw.,

2) że tenże rządowy projekt „Ustawy o ustroju adwokatury“ w treści swojej narusza powszechnie przyjęte zasady niezależności adwokatury i samorządu stanu adwokackiego, godząc temsamem nietylko w interesy adwokatury jako takiej, lecz wystawiając również na niebezpieczeństwo należyty tok wymiaru sprawiedliwości,

3) że jednolita ustawa o ustroju adwokatury Rzeczypospolitej Polskiej powinna się oprzeć na tych zasadach, na jakich opiera się ustrój adwokatury w państwach zachodnio-europejskich, zachowując zupełną niezależność adwokata, odpowiedzialnego za uchybienie godności stanu i naruszenie obowiązków zawodowych tylko wobec pochodzącego z wyboru a niezależnego od władz administracyjnych sądu stanowego z zapewnieniem odpowiedniego toku instancji, a sądy państwowe mogą wobec adwokatów jako rzeczników stron stosować jedynie rygory, przewidziane w kodeksach postępowania cywilnego i karnego,

4) że jednolita ustawa o ustroju adwokatury Rzeczypospolitej Polskiej powinna czynić zadość słusznemu i z art. 101 Konstytucji z 17 marca 1921, już wynikającemu prawu wolnej przesiedlności adwokatów na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Walne Zgromadzenie Krakowskiej Izby Adwokackiej uchwala zatem wezwać prezydjum, aby w porozumieniu z innemi Izbami Adwokackiemi i Radami Adwokackiemi poczyniło wszelkie odpowiednie kroki i starania, aby jednolity Statut palestry Rzeczypospolitej Polskiej jak najrychlej został przygotowany oraz w życie wprowadzony i aby oparty on został na zasadach niezależności stanu adwokackiego, pełnego samorządu adwokatury i swobodnego przesiedlania się adwokatów w obrębie całej Rzeczypospolitej, gdyż tylko na takich zasadach oparta ustawa o ustroju adwokatury czynić będzie zadość interesom zarówno społeczeństwa, jak adwokatury.

Przewodniczący otwiera dyskusję nad powyższem sprawozdaniem i projektem rezolucji.

Kol. Dr. Bogdani uzupełnia sprawozdanie i podaje do wiadomości obecny stan tej sprawy u czynników miarodajnych, omawiając poszczególne przepisy projektu rządowego.

Kol. Dr. Rowiński domaga się by przedmiotem dyskusji i uchwały Sejmu był projekt Komisji kodyfikacyjnej. Izby adwokackie Małopolski winny obstawać bezwarunkowo przy Radzie Naczelnej. Nadto wnosi aby w sprawie projektu o ustroju adwokatury dano Prezydjum Izby dyrektywę czynienia ustępstw tam, gdzie to jest możliwe pod warunkiem, że także Rady adwokackie w Królestwie i w byłym zaborze pruskim poczynią ustępstwa na rzecz postulatów Izb małopolskich.

Kol. Dr. Weisslitz podnosi, że w dotychczasowych przemówieniach poruszano tylko sprawę Rady Naczelnej i wolnoprzesiedlności, że jednak nie poruszano innych przepisów projektu jak np. art. 11, 12, które należy wyraźniej sformułować.

Kol. Dr. Oberlender Natan podnosi, że powinny być zmienione art. 9 i inne i wnosi, aby wyłoniono Komitet delegatów wszystkich Izb adwokackich, któryby sprawy odnośnych przepisów przedyskutował i uchwalił oraz przedłożył Walnemu Zgromadzeniu.

Kol. Dr. Rappaport Bertold podnosi, że Rada Naczelna w Warszawie nie reprezentowała dotąd całej adwokatury, lecz jedynie adwokaturę i interesy Kolegów z Królestwa i dlatego jest zdania, że zamiast Rady Naczelnej ma być ostatnią instancją Sąd Najwyższy, złożony ze sędziów i adwokatów.

Kol. Dr. Friedberg wnosi o zamknięcie dyskusji z uwzględnieniem zapisanych do głosu Kolegów oraz o uproszenie kol. Dr. Bogdaniego, aby gotowy swój referat przedłożył Wydziałowi do omówienia — a to ze względu na to, że Koledzy dopiero dziś otrzymali projekt rządowy, a dokładne zapoznanie się dziś z tym projektem jest wprost niemożliwe.

Kol. Dr. Lustgarten wnosi, aby nad wnioskiem kol. Dr. Friedberga przejść do porządku dziennego.

Kol. Dr. Feuerstein podnosi, że oprócz wymienionych powyż artykułów projektu także i inne artykuły winny być omówione i ewentualnie zmienione.

Kol. Dr. Fensterblau wnosi o zwołanie ponownego Walnego Zgromadzenia wyłącznie dla omówienia projektu.

Kol. Dr. Gross Adolf podnosi, że wystarczający jest art. 44 projektu a utworzenie Rady Naczelnej jest zbyteczne oraz że niepotrzebne jest zwołanie ponownego Walnego Zgromadzenia wyłącznie dla omówienia projektu.

Kol. Dr. Nehmer wnosi o zamknięcie dyskusji i przystąpienie do uchwalenia odnośnej rezolucji Wydziału z tem, że Wydziałowi poleca się zwołanie w najbliższym czasie ponownego Walnego Zgromadzenia celem bliższego omówienia odnośnego projektu.

Przewodniczący Wiceprezydent Dr. Fischer jest zdania, że rozchodzi się głównie o zasady, które są objęte przedłożoną rezolucją i dlatego należy przystąpić do uchwalenia tej rezolucji. W tym celu wnosi o zarządzenie krótkiej przerwy dla wybrania kilku kolegów celem omówienia rezolucji.

Kol. Dr. Bulwa wnosi o polecenie Wydziałowi wypracowania memorjału w sprawie projektu i zwołania potem ponownego Walnego Zgromadzenia; dlatego wnosi o odroczenie dzisiejszego Walnego Zgromadzenia.

Kol. Dr. Feller podnosi, że także inne artykuły projektu wymagają zmiany.

Kol. Dr. Güntner podnosi, że między innemi wymagają zmiany art. 7 i 8.

Kol. Dr. Steinberg Józef podnosi, że najważniejszą jest sprawa wolnoprzesiedlności i że w sprawie tej nie powinny Izby zgodzić się na żadne kompromisy.

Kol. Dr. Lachs Zygmunt wnosi o zamknięcie dyskusji z uwzględnieniem zapisanych do głosu Kolegów.

Wniosek ten uchwalono.

W dalszym ciągu dyskusji kol. Dr. Bunsch porusza sprawę zmiany art. 7 projektu.

Kol. Dr. Molkner popiera przedłożony projekt rezolucji z tem, że Wydział ma ponownie omówić sprawę projektu a następnie zwołać ponowne Walne Zgromadzenie w tej sprawie.

Kol. Dr. Lustgarten wnosi o wybór Komisji, któraby razem z Wydziałem opracowała memorjał dla kol. Dra Bogdaniego jako sejmowego referenta oraz aby przed upływem 4 tygodni zwołano ponowne Walne Zgromadzenie dla omówienia tego memorjału.

Kol. Dr Bogdani podnosi, że wszystkie dziś omówione przepisy projektu oraz treść przedstawionej rezolucji były już przedmiotem szczegółowej dyskusji i omówienia przez specjalną Komisję złożoną z kilku członków Wydziału i Rady dyscyplinarnej wraz z nim, że nie zachodzi za-

tem potrzeba zwołania ponownego Walnego Zgromadzenia w tej sprawie i że każdy z Kolegów może swoje uwagi do projektu przesłać wprost jemu jako referentowi sejmowemu projektu a on postara się uwagi te w miarę możności i sił popierać.

Wobec wyczerpania dyskusji Przewodniczący poddaje pod głosowanie projekt rezolucji, który uchwalono.

Innych wniosków w dyskusji postawionych nie uchwalono.

ad 3) porządku dziennego:

Przewodniczący powołuje się na treść sprawozdania z czynności Wydziału i Rady dyscyplinarnej za rok 1930, którego szczegóły objęte są „Przeglądem adwokackim“ z września 1931 r. rozesłanym Kolegom i otwiera dyskusję nad tem sprawozdaniem. Gdy nikt nie zabrał głosu co do tego sprawozdania i nikt nie podnosił zarzutów przeciw jego osnowie, Przewodniczący ogłosił, że sprawozdanie to uważa za przyjęte do wiadomości.

ad 4), 5), 7) porządku dziennego:

Referent Dr Landy, przedstawia sprawozdanie z dochodów i wydatków za rok 1930 oraz preliminarz budżetu na rok 1931.

Członek Wydziału Dr Gumprich referuje wniosek Wydziału w sprawie utworzenia koleżeńskiego funduszu ubezpieczenia i w związku z tem wniosek na ustalenie wkładki wstępnej w stosunku do wieku oraz izbowej wkładki rocznej na 1932 w wysokości 120 zł.

ad 6) porządku dziennego:

Członek Wydziału Dr Landy składa sprawozdanie ze stanu funduszów Kasy samopomocy.

Walne Zgromadzenie po wyczerpującej dyskusji odnośnie do utworzyć się mającego koleżeńskiego funduszu ubezpieczenia przyjęło do wiadomości złożone sprawozdania i uchwaliło na rok 1932:

a) wysokość wpisowego na listę adwokatów w kwocie 120 zł;

b) wysokość wkładki rocznej w kwocie 120 zł, z tem, że płatną ona jest w 4 ratach kwartalnych tj. 1/I, I/IV, I/VII i I/X;

c) wysokość dodatku za kandydatów adwokackich jak dotychczas tj. od 1-go 30 zł, od 2-go równocześnie z 1-szym wpisanego 60, od 3-go równocześnie z 1-szym i 2-gim wpisanego 90 zł itd.

Odnośnie do koleżeńskiego funduszu ubezpieczenia poruczono Wydziałowi uwzględnienie podniesionych w dyskusji momentów przy ustaleniu granicy wieku i wysokości wkładki wstępnej.

Zgodnie z wnioskiem referenta Dr Landy'ego zastrzeżono powzięcie uchwały co do funduszu grzywien dyscyplinarnych na czas późniejszy.

ad 8), 9) 10), 11) porządku dziennego:

Punkta powyższe uchwalono traktować łącznie.

Przystąpiono do wyborów, które dały następujący wynik:

I. Do Wydziału Izby wybrani zostali następujący adwokaci w Krakowie:

1) Członkiem Wydziału Dr Marekowski Władysław;

2) Zastępcą członka Wydziału Dr Güntner Rudolf.

II. Do Rady Dyscyplinarnej wybrani zostali następujący adwokaci w Krakowie:

Prezydentem Rady Dyscyplinarnej Dr Ader Leon,

I Wiceprezydentem Rady Dyscyplinarnej Dr Gabryelski Józef,

II Wiceprezydentem Rady Dyscyplinarnej Dr Rowiński Stanisław,

Członkami Rady Dyscyplinarnej: Dr Fischlowitz Leon, Dr Krygowski Stanisław, Dr Landau Filip, Dr Landau Ignacy sen.,

Dr Lewandowski Karol, Dr Miksiewicz Tadeusz.

Zastępcami członków Rady Dyscyplinarnej: Dr Jakubowski Tadeusz, Dr Ujejski Marjan, Dr Wasilkowski Ludwik.

III. Egzaminatorami do egzaminów adwokackich wybrani zostali adwokaci w Krakowie:

Dr Fischer Edmund, Dr Fischlowitz Leon, Dr Gabryelski Józef, Dr Gross Adolf, Dr Jakubowski Faustyn, Dr Jurczyński Hieronim, Dr Kosch Teodor, Dr Lachs Zygmunt, Dr Landau Ignacy sen., Dr Lauer Ignacy, Dr Miksiewicz Tadeusz, Dr Nadel Maksymiljan, Dr Oberlender Natan, Dr Skąpski Józef, Dr Steinberg Józef, Dr Sternbach Edward, Dr Szado Ignacy, Dr Trammer Jerzy.

IV. Uchwalono zaproponować na egzaminatorów do egzaminów sędziowskich następujących adwokatów w Krakowie:

Dr. Fenichla Zygmunta, Dr. Fischera Edmunda, Dr. Fischlowitza Leona, Dr. Koscha Teodora, Dr. Nadla Maksymiljana, Dr. Rowińskiego Stanisława, Dr. Skąpskiego Józefa, Dr. Szołayskiego Alfreda, Dr Trammera Jerzego.

ad 12) porządku dziennego:

Referent Dr. Lachs przedstawia na podstawie aktów — sprawy odwołań od uchwał Wydziału Izby z dnia 23 czerwca 1931 r. L. 1516/31, z dnia 23 czerwca 1931 r. L. 2078/31 i z dnia 25 września 1931 r. L. 4107/31 — odmawiających wpisu odnośnych petentów na listę adwokatów i wnosi o nieuwzględnienie tych odwołań oraz zatwierdzenie pomienionych uchwał Wydziału.

Uchwalono bez dyskusji wniosek referenta.

ad 13) porządku dziennego:

W sprawie dopuszczalności wnoszenia przez adwokatów środków prawnych od orzeczeń o wysokości kosztów sądownie przyznanych zwrócił się Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie do Wydziału Izby z następującem pismem:

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie
dnia 19 grudnia 1930.

Prez: 21.207/30
17. N

Do
Wydziału Izby Adwokackiej
w Krakowie.

Zdarzają się wypadki, że strony nie mogą wnieść środków prawnych od orzeczeń o kosztach, o ile chcą żalić się na zbytnią ich wysokość, z tego powodu, iż adwokaci, którzy ich w danej sprawie zastępowali, wzbraniają się wnosić je. Opierają się oni na tem, że po myśli uchwały Walnego Zgromadzenia Izby Adwokackiej z dnia 15 czerwca 1912 wnoszenie takich środków prawnych uważane jest za niewłaściwe i szkodliwe dla godności i interesów stanu adwokackiego.

Ministerstwo Sprawiedliwości w reskrypcie z 15 grudnia 1930 N. II. A 9559/30 zauważyło, że uchwała taka nie mieści się w zakresie działania Izby, określonym przez § 27 i 28 ord. adw. i że nie da się pogodzić z przepisami procedury cywilnej, gdyż faktycznie uchyla jej przepisy o uprawnieniu strony wnoszenia rekursów w tych wypadkach, w których rekurs musi być przez adwokata podpisany.

Ażeby strony wobec tego stanowiska adwokatów nie były pozbawione możności korzystania ze środków prawnych, zwróciłem uwagę podległym mi sądom na przepis § 520 ust. pierwszy zdanie drugie i § 85 pc., wyrażając zapatrywanie, że w takich wypadkach nie zachodzi prawna przeszkoda do protokolarnego przyjmowania od stron, zastąpionych przez adwokatów, rekursów przeciw uchwałom od kosztów, jeśli adwokat zastępujący stronę wzbrania się rekurs taki podpisać.

W myśl powołanego wyżej reskryptu Ministerstwa Sprawiedliwości proszę zarazem Wydział Izby Adwokackiej o wzięcie pod rozwagę uchylenia powyższej uchwały Walnego Zgromadzenia Izby i zawiadomienie mnie o Swej decyzji.

Prezes Sądu Apelacyjnego:
Strawiński m. p.

Na pismo powyższe Wydział Izby zawiadomił p. Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie, że sprawę powyższą postanowił Wydział Izby objąć porządkiem dziennym najbliższego Walnego Zgromadzenia Izby.

Stosownie do tego Walne Zgromadzenie Izby Adwokackiej odbyte w dniu 17 października 1931 powzięło na podstawie referatu kol. Dr. Lielienthala uchwałę następującej treści:

Walne Zgromadzenie Krakowskiej Izby Adwokackiej, odbyte w dniu 17 października 1931 r., w sprawie kwestji dopuszczalności środków prawnych od orzeczeń sądowych w przedmiocie kosztów zastępstwa adwokackiego uchwala, co nastepuje:

1) Wnoszenie środków prawnych od orzeczeń sądowych w przedmiocie wysokości kosztów zastępstwa adwokackiego, o ile nie rozchodzi się o samą zasadę obowiązku ponoszenia tych kosztów, lecz tylko o ich wysokość i o ile nie zachodzą żadne szczególne okoliczności, uznaje się za niewłaściwe i szkodliwe dla godności oraz interesów stanu adwokackiego.

2) W razie zaistnienia szczególnvch okoliczności winien adwokat zasięgać opinji Wydziału Izby Adwokackiej co do stosowności środka prawnego w danym wypadku, a gdyby z uwagi na termin do wniesienia takiego środka prawnego czas na to nie pozwalał, wniesienie środka prawnego przed Wydziałem Izby Adwokackiej bezzwłocznie usprawiedliwić.

3) W każdym razie z uwagi na godność i powagę stanu adwokackiego winien adwokat wystrzegać się wnoszenia środków prawnych widocznie bezzasadnych oraz niewłaściwego obniżania znaczenia i wartości zawodowej pracy adwokackiej.

Wobec niepostawienia żadnych dalszych wniosków ani interpelacji i wyczerpania porządku dziennego, Przewodniczący zamyka Walne Zgromadzenie dziękując pp. Kolegom za przybycie i udział w obradach.

Zgromadzenie zamknięto o godz. 10-ej w nocy.

IV.

Zestawienie przychodów i rozchodów za 1931 r.

Przychód.

	Złotych
Pozostałość z 1930 r.	23.897·50
Wkładki izbowe wraz z dodatkami za aplikantów	86.671·75
Należytość za wpis na listę adwokatów	3.240·—
Zwrot kosztów egzekucyjnych i kosztów postępowania dyscyplinarnego	3.436·17
Zwrot wydatków za portorja	296·25
Zwrot kosztów dzienników i druków	524·70
Odsetki dopisane za 1931 r	701·10
Razem	118.767·47

	Złotych
Fundusz grzywien dyscyplinarnych za rok 1930	1.590·—
„ „ „ za rok 1931	4.348·—
Razem	5.938·—

Rozchód.

	Złotych
Płace personału i remuneracje	36.314·—
Czynsz za najem lokalu	1.260·—
Adaptacje	480·—
Wydatki kancelaryjne	2.685·65
Portorja	3.417·65
Telefon	436·—
Światło	381·60
Opał	1.268·30
Podatek lokatorski, świadczenia socjalne, asekuracja	3.706·42
Wydatki stemplowe do egzekucji	4.627·69
Zakupno książek, prenumerata czasopism i oprawa	688·10
Druki	3.312·47
Zapomogi dla adwokatów i ich rodzin	6.750·—
Komitet Funduszu Bezrobocia	400·—
Subwencje	1.100·—
Koszta delegacji	836·40
Koszta Walnego Zgromadzenia	90·—
Prowizje P. K. O.	131·95
Sumy przechodnie	197·50
Zaliczka na czynsz	2.000·—
Pozostałość na rok 1932	48.683·74
Razem	118.767·47

Kraków, 30 września 1932 r.

Sekretarz: *Dr. Gross.*

Wiceprezydent: *Dr. Fischer.*

Komisja rewizyjna:

Dr. Landy. *Dr. Gabryelski.*

V.

Zestawienie przychodów i rozchodów za czas od 1 stycznia do 1 października 1932 r.

Przychód.

	Złotych
Pozostałość z 1931 r.	48.683·74
Wkładki izbowe wraz z dodatkami za aplikantów	54.149·35
Należytość za wpis na listę adwokatów	7.680·—
Zwrot kosztów egzekucyjnych i postępowania dyscyplinarnego	265·46
Zwrot wydatków za portorja	945·30
Zwrot kosztów dzienników i druków	455·—
Pozycje przechodnie	200·—
Odsetki dopisane do 30-go czerwca 1932 r.	492·04
Razem	112.870·89

		Złotych	
Fundusz grzywien dyscyplinarnych	za rok 1930	1.590·—	
„ „ „	za rok 1931	4.348 —	
„ „ „	do 1-go października 1932 r.	1.100 —	7.038·—
Koleżeński Fundusz Ubezpieczenia — wpisy do 1-go października 1932 r.			2.600·—
Fundusz Kasy Samopomocy — nieprzelane dobrowolne wpłaty			123·—
Razem			9.761·—

Rozchód.

		Złotych
Płace personalu i remuneracje		25.089·80
Czynsz, opał i światło, telefon		2.251·04
Wydatki kancelaryjne		1.176·21
Portorja		4.362·95
Zakupno książek, prenumerata czasopism, oprawa		703·10
Podatki, świadczenia socjalne, asekuracja		3.047·24
Zapomogi dla adwokatów i ich rodzin		5.250·—
Druki		1.472·70
Wydatki stemplowe do egzekucji		1.240·84
Koszta delegacji		895·55
Komitet dla spraw bezrobocia		800·—
Datki na cele dobroczynne		186·20
Subwencje;		
Stowarzyszenie kandydatów adwokackich	1.000·—	
Czasopismo „Głos Adwokacki“ w Krakowie	500·—	
Komitet. org. I. Ogólnopolskiego Kongresu młodych prawników	100·—	1.600·—
Prowizje P. K. O.		157·12
Pozostałość na 1 października 1932 r.		64.638·14
Razem		112.870·89

Fundusze w dniu 1 października 1932 r.:	Złotych
w P. K. O. konto A 151.233	30.413·76
w Powiat. Kasie Oszczędności Kraków, książ. wkład. A 1.967	35.492·04
w kasie	8.493·34
Razem	74.399·14

Kraków, 30 września 1932 r.

Sekretarz: *Dr. Gross.*

Wiceprezydent: *Dr. Fischer.*

Komisja rewizyjna:

Dr. Landy. *Dr. Gabryelski.*

VI.

Preliminarz budżetu na 1933 r.

I. DOCHÓD.

		złotych
1.	Wkładki Izbowe od adwokatów i aplikantów	90.000·—
2.	Opłaty za wpis na listę adwokatów	5.000·—
	razem	95.000·—

II. WYDATKI.

1.	Płace funkcjonarjuszy Rady Adwokackiej i Sądu Dyscyplinarnego	35.000·—
2.	Czynsz z dodatkami	5.000·—
3.	Podatki i opłaty społeczne	5.000·—
4.	Opał i światło	1.500·—
5.	Adaptacje i inwentarz	4.000·—
6.	Wydatki kancelaryjne	2.500·—
7.	Portorja	3.000·—
8.	Czasopisma, książki	2.000·—
9.	Wsparcia dla adwokatów i ich rodzin	6.000·—
10.	Dotacja dla funduszu koleżeńskiego ubezpieczenia	30.000·—
11.	Wydatki nadzwyczajne	1.000·—
	razem	95.000·—

VII.

Sprawozdanie Wydziału i Rady dyscyplinarnej Krakowskiej Izby awokackiej

za rok 1931.

I. Sprawozdanie z czynności Wydziału.

Okres od ostatniego Walnego Zgromadzenia był okresem prac przygotowawczych nad wprowadzeniem jednolitego ustroju dla całej adwokatury w Polsce.

Wspólnie z innemi Izbami b. zaboru austrjackiego, zwłaszcza w ścisłem współdziałaniu z Izbą lwowską czynił Wydział usilne starania, by pierwotny rządowy projekt ordynacji adwokackiej uległ zmianom w kierunkach, wytkniętych w rezolucji naszego ostatniego Walnego Zgromadzenia.

Ustalono szczegółowe poprawki, których wprowadzenie uważał Wydział za niezbędne ze stanowiska małopolskiej adwokatury.

W ciągu czerwca 1932 odbyły się w tej sprawie dwukrotnie wyczerpujące konferencje w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Uczestniczył w nich Wydział przez swoich delegatów, biorąc żywy udział w naradach, zmierzających do ustalenia zasad przyszłego prawa o jednolitym ustroju adwokatury.

Z dniem 1 listopada 1932 r. wchodzi w życie Rozporz. Prezydenta Rzp. z dnia 7 października 1932 poz. 733 Dz. U. R. P., obejmujące prawo o ustroju adwokatury. Nie zadawalnia ono adwokatury małopolskiej pod wielu względami, jednak sam fakt unifikacji adwokatury na zasadzie chociażby zaklauzulowanej wolnoprzesiedlności stanowi niewątpliwie zwrotny punkt w historji naszego stanu.

W związku z przepisem art. 14 prawa o ustroju adwokatury pojawiła się w niektórych dziennikach krakowskich wiadomość, że Wydział oświadczył się za zamknięciem listy adwokatów w Krakowie i że w tym duchu wystosował memorjał do Ministerstwa Sprawiedliwości. Te wiadomości nie odpowiadają rzeczywistości. Wydział nie wysłał w tej sprawie żadnego memorjału ani nie wydał żadnej enuncjacji.

Z dniem 1 kwietnia 1932 weszła w życie ustawa o kosztach sądowych, która wprowadziła zupełny przewrót w dawnym systemie opłat sądowych. Ludność odczuła słusznie tę zmianę jako utrudnienie a często nawet uniemożliwienie dochodzenia praw przed sądem zwłaszcza, że nowa ustawa została wydaną w czasie ogólnego zubożenia ludności i braku gotówki. To też ustawa o kosztach sądowych odbiła się w szczególnie dotkliwy sposób na adwokaturze.

Na przygotowanie tej ustawy nie miała adwokatura niestety niemal żadnego wpływu.

Na wiadomość o projekcie rządowym tej ustawy przedłożył Wydział ciałom parlamentarnym i Ministerstwu Sprawiedliwości swoje uwagi w obszernym memorjale, w którego ogólnej części poddał krytycznej ocenie ów projekt ze względu na następujące jego właściwości: uzależnienie prawa do żądania wymiaru sprawiedliwości od uiszczenia opłaty; bardzo znaczne podwyższenie opłat; nałożenie ciężaru opłat w czasie trwania procesu w I. instancji wyłącznie na powoda, oraz pozbawienie stron możności odwolania się w toku instancji do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Bezzwłocznie po ukazaniu się ustawy o kosztach sądowych wygotował Wydział znowu obszerny memorjał, w którym wobec dokonanego już faktu wprowadzenia tej ustawy w życie wskazał na zasady, które należałoby uwzględnić przy mającej nastąpić jednolitej dla całego Państwa kodyfikacji opłat i kosztów sądowych. Wydział wyraził zapatrywanie, że jednolita ustawa powinna się opierać na zasadzie wnoszenia opłaty przynajmniej w przeważającej części z dołu, tj. po zakończeniu postępowania procesowego w danej Instancji — przez stronę, przegrywającą spór w tej Instancji. Również wskazał Wydział na to, że system opłat kosztów doręczeniowych, wprowadzonych nową ustawą, stanowi znaczne utrudnienie i podrożenie kosztów procesowych, że koszt doręczenia nie powinien być wyższy od opłaty pocztowej za zwykły list i że opłata winna być ściągnięta od adresata. Wreszcie — zdaniem Wydziału powinna być uchylona utrzymana dotąd w mocy tzw. należytość intabulacyjna.

Niezależnie od uwag co do celowości ustawy o kosztach sądowych i co do zasad, na jakich powinna się opierać, zwrócił Wydział uwagę na konieczność wyjaśnienia poszczególnych przepisów tej ustawy z uwagi na wątpliwości, jakie nasuwały

się w praktyce już na początku jej stosowania.

Dla usunięcia tych wątpliwości i w celu ujednostajnienia praktyki wydał Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie dwa obszerne i szczegółowe okólniki, które ze względu na ich wybitne znaczenie praktyczne Wydział we właściwym czasie wydrukował i rozesłał Członkom.

Okólnikiem z dnia 19 września 1932 r. Prez. 11728/32 wyjaśnił dodatkowo Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie co do wykładni art. 49 i 44 cyt. ustawy, co następuje:

Pojęcie „długów masy upadłościowej", o którem wspomina art. 44, ma zastosowanie jedynie w postępowaniu upadłościowem, gdyż ordynacja konkursowa wyraźnie., o nich stanowi (§ 46 ord. konk.).

Natomiast w postępowaniu ugodowem pojęcie to jest nieznane, gdyż te długi, o których wspomina cytowany wyżej przepis § 46 ord. konk. wogólę nie są objęte postępowaniem ugodowem (§§ 10 i 23 ord. ugodowej).

Gdy zaś przepis art. 49 ustawy o kosztach sądowych stanowi tylko, iż „przy obliczeniu opłaty ma odpowiednie zastosowanie przepis art. 44", to nie można przenosić pojęć, znanych tylko w postępowaniu upadłościowem, do postępowania ugodowego tak, że potrącanie „długów masy" w postępowaniu ugodowem wogóle nie ma miejsca.

Dalsze wątpliwości nasunęła wykładnia pojęcia „masy czynnej", która w myśl art 44 stanowić ma podstawę wymiaru opłat w postępowaniu upadłościowem i ugodowem. Chodzi tu w szczególności o dość częsty w praktyce wypadek, gdy głównem źródłem zarobku dłużnika jest jego własna praca.

Dla przykładu:

Właściciel przedsiębiorstwa posiada passywa, przewyższające w bardzo znacznym stopniu stan czynny jego majątku; mimo to ofiarowuje on wierzycielom 100% pokrycie swych zobowiązań w ciągu pewnego okresu czasu, licząc się z tem, że uda się mu własną pracą i zapobiegliwością uzyskać fundusze, potrzebne na zupełne zaspokojenie swych wierzycieli.

W powyższym wypadku masę czynną stanowi nietylko kapitał, ale i praca, którą dłużnik odpowiednio ocenia. Takie pojmowanie masy czynnej nie sprzeciwia się ustawie, która nie wymienia nigdzie, z jakich czynników winna się składać masa, a jedynie podaje czas obliczenia masy. Praktycznie biorąc, masę czynną przy obliczaniu opłaty stanowić będzie, zwłaszcza w postępowaniu ugodowem, suma, zaofiarowana przez dłużnika na zaspokojenie wierzycieli.

Dnia 15 maja 1932 zwrócił się Wydział do Ministerstwa Sprawiedliwości z memorjałem w sprawie uproszczenia sposobu legalizacji dokumentów przez reprezentacje państw zagranicznych. Reskryptem z 19 lipca 1932 L. I. U. 4651/32 wyjaśniło Ministerstwo:

Najczęstsze wypadki legalizowania dokumentów przez władze sądowe w toku instancyj w celu przedstawienia ich władzom zagranicznym zdarzają się w sprawach dotyczących wydobycia z Ameryki spadków, premij asekuracyjnych i sum odszkodowawczych, przypadających obywatelom polskim. Ministerstwo Sprawiedliwości wydało już w tych sprawach okólnik (Zb. rozp. i ok. poz. 666), w którym uregulowało również sprawę legalizacji dokumentów. Legalizacja ta odbywa się w drodze instancyj w ten sposób, że sądy niższej instancji przesyłają dokumenty, podlegające legalizacji z urzędu do instancyj wyższych.

I w innych sprawach, gdy petent w podaniu wskaże, jakie władze mają superlegalizować dany dokument, wniesie przepisaną opłatę stemplową i portorja i wyrazi życzenie przesłania akt przez sąd celem superlegalizacji bezpośrednio do właściwych władz wyższych, wówczas władze sądowe życzeniu temu czynią zadość, przesyłając dokumenty do legalizacji w drodze instancyj do Ministerstwa Sprawiedliwości, które kieruje je następnie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, a stamtąd ewentualnie przesyłane są do właściwego Konsulatu lub Poselstwa.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie odniósł się do Wydziału pismem z dnia 13 czerwca 1932 r. Prez. 8018/32 następującej treści:

W Nr. 49 Dz. U. R. P. pod poz. 459 ogłoszone zostało rozporządzenie Minist. Sprawiedliwości z dnia 6 czerwca 1932 o uproszczonem załatwianiu podań hipotecznych i wniosków o wydanie

nakazów zapłaty w postępowaniu wezwawczem na obszarze Sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu okręgowego w Cieszynie.

Wedle przepisu § 6 tegoż rozp. Prezesi Sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie mają ułożyć w porozumieniu z Izbami adwokackiemi i notarjalnemi wzory podań w sprawach hipotecznych i w sprawach postępowania wezwawczego, nadających się do załatwienia w sposób uproszczony, poczem wzory te mają być w ciągu 60 dni przedłożone Ministrowi Sprawiedliwości do zatwierdzenia.

W wykonaniu tego przepisu proszę o przedłożenie mi do 10 lipca 1932 stosownych wniosków co do ułożyć się mających wzorów podań przy uwzględnieniu najczęściej w praktyce sądowej nadarzających się wypadków w związku z przepisami § 3 cytowanego Rozporządzenia.

Pismem z 22 stycznia 1932 r. L. W. II. 23489/6/31 zwróciła Izba Skarbowa w Krakowie uwagę na następujące okoliczności:

W celu dopisania nabytego gruntu do właściwego arkusza posiadłości konieczna jest pewność co do identyczności nowego właściciela hipotecznego; tymczasem przy gminach, zwłaszcza większych, ustalenie okoliczności nastręcza zazwyczaj dla urzędów katastralnych znaczną trudność, gdyż częstokroć pomimo zapodania nawet w uchwale sądowej imion rodziców, podobnych mieszkańców o tem samem nazwisku i imieniu danej gminy znajdzie się kilku, co może spowodować mylny przypis.

Wątpliwość ta dałaby się usunąć, gdyby rejenci i adwokaci, sporządzając akta prawne dotyczących transakcyj gruntowych, zapodawali oprócz nazwiska nowonabywcy także Nr. domu konskrypcyjny, pod którym mieszka z tem, że dane te powinny być powtórzone w uchwale hipotecznej, na podstawie której zakłada Urząd katastralny wykaz zmian.

W sprawie opodatkowania adwokatów odniósł się Wydział do Izby Skarbowej w Krakowie następującem pismem z 20 listopada 1931:

I. W okresie ogólnego zubożenia i ciężkiej depresji gospodarczej adwokatura walczy najtrudniej o swą egzystencję materjalną; ustaje w zupełności praktyka niesporna dla braku tranzakcji, w praktyce procesowej przepadają honorarja wskutek niewypłacalności klientów.

Poza tem zmniejsza się w nadzwyczajnem tempie zniżkowem liczba spraw spornych, albowiem otwarcie postępowania ugodowego względnie konkursowego — co jest obecnie na porządku dziennym — tamuje wszelkie sprawy sporne i egzekucyjne, dotyczące danej jednostki gospodarczej.

Z dalszych konkretnych przyczyn materjalnego upadku adwokatury należy przypomnieć specjalnie na terenie Małopolski przesunięcie w ustawie o ustroju sądownictwa granicy właściwości sądów powiatowych (grodzkich) z 500 złotych do 1000 złotych, oraz przekazanie spraw wekslowych do 1000 złotych z właściwości Sądów okręgowych do Sądów powiatowych.

W Małopolsce, w której z powodu zubożenia ludności gros procesów i weksli dotyczy sum, nie przenoszących kwoty 1000 złotych, w której przymus adwokacki obowiązuje jedynie w procesach trybunalskich, ta zmiana właściwości Sądów powoduje, że się odrazu zmniejsza nadzwyczajnie liczba procesów trybunalskich, a temsamem odpada masowo zastępstwo adwokackie, a skargi wekslowe wystawiają sobie sami posiadacze weksli na szablonowych drukach.

Odgrodzenie małopolskiej adwokatury od dwóch innych dzielnic Państwa zakazem wolnej przesiedlności dopełnia reszty w procesie pauperyzacji tutejszej adwokatury.

To też konsekwencje materjalne nie dają długo na siebie czekać.

Adwokaci borykają się ciężko we walce codziennej o suchy kawałek chleba; pozostały wymogi stanu, ale nędza zagląda do biur i mieszkań adwokackich i adwokat nietylko nie może zabezpieczyć bytu rodziny, ale przeważna część adwokatów nie może nawet zapłacić skromnej składki ubezpieczenia koleżeńskiego, narażając się na to, że na wypadek ich śmierci rodzina nie otrzyma sumy ubezpieczeniowej.

Służymy szczegółowemi w tym kierunku datami, jak również możemy wykazać, że nieraz Izba ponosić musi koszta pogrzebu swoich członków.

W tym stanie rzeczy mamy obowiązek p informować o tem Izbę Skarbową i wskazać na zachodzącą często niewspółmierność obciążeń podatkowych adwokatów z ich rzeczywistemi dochodami.

Niejednokrotnie akcentowaliśmy nasze obywatelskie stanowisko i chęć spółdziałania w dziedzinie wymiaru podatków; nie zamierzamy bynajmniej naszych członków obronić od płacenia podatków, ale dążymy do sprawiedliwych, równomiernych podatków, odpowiadających stanowi gospodarczemu naszych członków.

Do przeprowadzenia tych zadań domagamy się udziału adwokatów w składzie podatkowych komisji szacunkowych w charakterze członków komisji lub ich zastępców, a przynajmniej rzeczoznawców.

O ileby w danej chwili nie można wprowadzić adwokatów jako członków komisji, jest w każdym razie wykonalnem dopuszczenie proponowanych przez Izbę adwokatów — jej członków w charakterze rzeczoznawców.

Na życzenie przedłożymy listę takich rzeczoznawców dla każdej dzielnicy i prosimy o wydanie stosownych zarządzeń, by naczelnicy urzędów skarbowych, przygotowując matarjał dla komisji szacunkowej, zasięgali opinji naszych delegatów i dołączali ją do aktów wymiarowych.

Prosimy, by we wszystkich wypadkach odwołań przeciw wymiarowi podatku przemysłowego władze skarbowe informowały się u naszych delegatów rzeczoznawców co do podstaw odwołania, a to w interesie słusznego załatwienia odwołania, jak również należytego wymiaru podatku dochodowego, opartego na przyjętej sumie obrotu. Gdyby odwołania znajdowały się już w instancji odwoławczej mogłaby ta instancja zasięgnąć opinji naszych rzeczoznawców.

II. Przy wymiarze podatku dochodowego zwracamy uwagę, że w czasach dobrobytu adwokatury władze skarbowe lwowskie przyjmowały zawsze przy wypośrodkowaniu czystego dochodu 50% przychodu brutto na opędzanie kosztów prowadzenia biura adwokackiego.

Wchodzą tu bowiem w grę znaczne koszta lokalu, światła, opału, personalu, druków i t. p.

Przy złej konjunkturze te wydatki nietylko się nie zmniejszają, ale nawet się zwiększają.

Odpadają bowiem sprawy niesporne z reguły intratniejsze i wymagające mniejszych kosztów, a sprawy procesowe stwarzają potrzebę większego personalu, absorbują więcej druków.

Niewypłacalność klientów powoduje znaczne niedobory w wyłożonych stemplach, co znowu podwyższa koszta kancelaryjne.

Wobec tego należałoby 50—60% z przychodu brutto policzyć na wydatki, związane z uzyskaniem dochodu podatkowego.

Główną część pracy Wydziału stanowiły jak i w poprzednich latach sprawy bieżące, które bardzo znacznie wzrosły w stosunku do lat poprzednich. — I tak Wydział był zajęty sprawą wpisów na listę adwokatów. Ta sprawa wywoływała pewne komplikacje odnośnie do coraz częstszych podań o wpis byłych sędziów. Te wypadki przybrały bardziej masowy charakter w związku z licznemi przeniesieniami sędziów w stan spoczynku na podstawie art. 1 Rozp. Prezydenta Rzpl. z 23 sierpień 1932 poz. 663 Dz. u.

Sprawa wpisów na listę kandydatów adwokackich często powodowała trudności zasadniczej natury o tyle, że niejednokrotnie zachodziły wypadki kompetowania o wpis na listę kandydatów przez osoby, zajmujące w różnych instytucjach stanowiska służbowe, które zupełnie absorbują je w porach dnia, przeznaczonych na oddawanie się praktyce adwokackiej.

Do dnia 1 kwietnia 1932 należało do prac Wydziału policzanie służby wojskowej do praktyki kandydatów adwokackich oraz opinjowanie podań, wnoszonych w tej sprawie do Ministerstwa Sprawiedliwości. Z dniem 1 kwietnia 1932 weszło w życie rozp. Ministra Sprawiedliwości z 25 lutego 1932 r. poz. 106 Dz. u. o uchyleniu ulg dla aplikantów zawodów prawniczych ze względu na służbę wojskową.

Do dalszych czynności bieżących Wydziału należało zatwierdzenie praktyki adwokackiej, ustanawianie zastępców w sporach przeciw adwokatom, ustalanie honorarjów spornych między adwokatami a klientami, rozpatrywanie bardzo licznych zażaleń, wnoszonych na adwokatów itd.

Kraków, dnia 31 października 1932 r.

Wiceprezydent:
Dr. Edmund Fischer

VIII.

Koleżeński Fundusz Ubezpieczenia.

Opierając się na uchwale Walnego Zgromadzenia Izby z 17 października 1931 uchwalił Wydział statut „Koleżeńskiego Funduszu Ubezpieczenia“, który wszedł w życie z dniem 1 października 1932 r. Statut ten otrzymali wszyscy koledzy z wezwaniem przedłożenia Wydziałowi deklaracji w myśl § 8, a treść statutu zamieszczoną jest także w niniejszem sprawozdaniu. Warunkiem przynależności do Funduszu Ubezpieczenia jest uiszczenie wkładki wstępnej w myśl § 5, a wysokość jej zależy od wieku. Dalszym warunkiem jest uiszczanie wkładek Izbowych. Ponieważ nie dało się przewidzieć, ilu adwokatów spełni warunki statutu, przeto wysokość sumy ubezpieczeniowej nie została z góry oznaczoną, lecz będzie ją oznaczał Wydział przy uwzględnieniu ilości ubezpieczonych, stanu funduszów i liczby zgonów. Ponieważ znaczna część członków Izby nie przedłożyła dotąd deklaracji względnie nie wpłaciła wkładki wstępnej, przeto Wydział wzywa tych członków, by jaknajrychlej deklarację przesłali i wkładkę wstępną uiścili. Wydział uwzględnia prośby o rozłożenie wkładki wstępnej na raty, przy wniesieniu takiego podania należy podać wiek, gdyż od tego zależy wysokość wkładki wstępnej.

Prawo o ustroju adwokatury z 7 października 1932 postanawia w art. 3 ust. 7, że do zakresu działania samorządu adwokackiego należy także organizacja wzajemnej pomocy, a w myśl art. 34 ust. 4 do zakresu działania Walnego Zgromadzenia należy także uchwalanie statutu wzajemnej pomocy. W ten sposób Koleżeńskie Ubezpieczenie otrzymało także ustawową podstawę.

W końcu wyjaśnia Wydział, że założona na podstawie Uchwały Walnego Zgromadzenia z 27 czerwca 1925 Kasa Samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich istnieje nadal i będzie istnieć obok Funduszu Ubezpieczenia. Wskutek znacznego spadku ilości członków tejże Kasy zachodzi obawa, że wysokość sumy wpłacanej rodzinie na wypadek śmierci adwokata, będzie musiała ulec redukcji. Wydział opierając się na uchwale Walnego Zgromadzenia i na regulaminie Kasy skreślił z jej listy członków zalegających z wkładkami mimo wezwania Wydziału. Wydział wielokrotnie wzywał zalegających członków o uiszczenie wkładek, a o ile ostatnie wezwania nie odniosą skutku, członkowie ci stracą wszelkie prawa. Dlatego też Wydział zwraca członkom Kasy uwagę, na ostatnie wystosowane do nich wezwanie. W związku z Walnem Zgromadzeniem Izby odbędzie się zebranie członków Kasy Samopomocy celem omówienia spraw z tą Kasą związanych.

IX.

Sprawozdanie Rady Dyscyplinarnej

za rok 1931.

A) Uwagi ogólne.

Wpływ w r. 1931 przewyższył wszystkie dotychczasowe a w szczególności dotychczasowy największy wpływ z r. 1928 wynoszący 102 spraw — wynosił bowiem 105 spraw nowych.

W ślad szczegółowego wykazu B) z dniem 1 stycznia 1932 pozostało niezałatwionych spraw 245, a w miesiącu styczniu 1932 wpłynęło nowych spraw 9, tak, że w dniu 1 lutego 1932 254 spraw niezałatwionych.

W roku 1931 pracowała podpisana Rada Dyscyplinarna dla usunięcia tego stanu znacznie intenzywniej i wydatniej jak to się z poniższego przedstawienia okazuje.

Ze względu na uzyskanie lepszej ewidencji przyjąć należy stan zaległości z dnia 1 lutego 1932, jak wyżej wynoszący spraw niezałatwionych 254.

Z tej sumy należy strącić:

1) sprawy, które załatwione jeszcze w r. 1931 urosły w moc prawa dopiero w styczniu 1932 w liczbie 5;

2) sprawy zaniechane po koniec 1931 r. jeszcze nieprawomocne w liczbie 8;

3) sprawy, co do których zapadło orzeczenie dotąd nieprawomocne, w liczbie 28;

4) sprawy, co do których orzeczenie zaczepione przedłożono Sądowi Najwyższemu do decyzji w liczbie 6, tak, że z dniem 1 lutego 1932 jest niezałatwionych spraw 207.

Tę cyfrę właściwie należy przyjąć jako cyfrę zaległości za rok 1931, zamiast cyfry 254.

Ta cyfra jednak nie oznacza, iżby w takiej ilości sprawy zupełnie nie ruszyły z miejsca, albowiem w tej cyfrze mieszczą się 39 spraw, w których zapadła uchwała przekazująca je do rozprawy dyscypliuarnej, która jeszcze odbyć się nie mogła.

Oceniając więc w tym świetle stan formalnie wykazanych zaległości po dzień 1 lutego 1932 w liczbie 254, musimy stwierdzić, że właściwie materjalnie czynność Rady Dyscyplinarnej zakończyła się już w 47 sprawach z tej liczby 254, a bliższą końca jest także jeszcze w 39 sprawach, tak, że mamy nadzieję uzasadnioną, iż w bieżącym roku anormalne stosunki lat poprzednich co do zaległości zupełnie znikną.

Nadmieniamy, że w wielu sprawach, nie można było wogóle postąpić naprzód z powodu postępowania karnego, które w danym wypadku ma prejudycjalne znaczenie dla postępowania dyscyplinarnego, oraz, że mamy do załatwienia w drodze delegacji zarządzonej przez Sąd Najwyższy kilka spraw bardzo skomplikowanych tak co do ilości faktów zarzucanych, jak ilości aktów sądowych potrzebnych do zbadania przed przystąpieniem do wydania dyscyplinarnej decyzji.

B) Wyjaśnienia szczegółowe.

(Cyfry podane w nawiasie odnoszą się do roku 1930).

I. Ilość spraw załatwionych w r. 1931 a uprawomocnionych w roku 1930.

Sprawozdanie obejmuje pozycji 327.

Na tę ilość składają się sprawy pochodzące:

1) z r. 1924	2	(2)
2) „ 1925	5	(8)
3) „ 1926	12	(14)
4) „ 1927	20	(25)
5) „ 1928	48	(63)
6) „ 1929	60	(76)
7) „ 1930	75	(81)
8) „ 1931	105	(—)
Razem . . .	327	(270)

W dniu 31 grudnia 1931 pozostało 245 **spraw niezałatwionych ostatecznie do końca 1931 r. a mianowicie:**

1) z r. 1924	1	(1)
2) „ 1925	5	(5)
3) „ 1926	9	(12)
4) „ 1927	15	(20)
5) „ 1928	32	(45)
6) „ 1929	43	(59)
7) „ 1930	48	(75)
8) „ 1931	92	(81)
Dnia 1 stycznia 1932 pozostaje zatem niezałatwionych spraw .	245	(218)
tak, że w r. 1931 urosło w moc prawa 327—245	82	(32)
Razem jak wyżej	327	(270)

II. Stan w jakiem z końcem roku 1931 znajduje się 245 spraw objętych wykazem

a) w stadjum po uchwale na uzupełnienie dochodzeń 7

b) w stadjum nieprawomocnego zaniechania 6

c) w stadjum po uchwale przekazującej 28

d) w stadjum po prawomocnem orzeczeniu 28

e) w stadjum wstrzymania postępowania z powodu sprawy w Trybunale kompetencyjnym 2

f) w stadjum, w którem nie powzięto dotąd żadnej uchwały merytorycznej 174

III. **Ilość posiedzeń odbytych i ilość spraw załatwionych w roku 1931.**

Posiedzenia wzgl. rozprawy odbyły się w roku 1931 w liczbie 36.

Na posiedzeniach tych załatwiono merytorycznie :

1) **prawomocnie** (tabela I) spraw . 82 (52)

2) **nieprawomocnie:**

a) przez zaniechanie (tab. II b) 6 (5)

b) przez przekazanie (tab. II c) 28 (5)

c) orzeczeniem nieprawomocnem (tab. II d) 28 (17)

Razem w roku sprawozdawczym załatwiono spraw 144 (79)

Nie załatwiono spraw merytorycznie:

a) wedle tabeli II a) 7

b) wedle tabeli II c) 2

c) wedle tabeli II f) 174

183 (191)

A zatem zgodnie z ilością pozycji sprawozdania tab. I (144—183) . 327 (270)

IV. **Statystyka spraw ukończonych prawomocnie w roku 1931.**

Ukończono w r. 1931 prawomocnie . . . . 62 spraw

Sprawy te dotyczą obwinionych a mianowicie:

1) przez odłożenie z powodu śmierci obwinionego spraw 11 przeciw . . . . 4 obw.

2) przez zaniechanie 41 spraw przeciw . . . . 41 „

3) przez orzeczenie zaczepione 14 spraw, przeciw . . . . . 8 „

4) przez orzeczenie niezaczepione przeciw . . . . 22 „

Razem przeciw . . . . 75 obw.

Uwagi dotyczące spraw prawomocnie zasądzonych:

A) W sześciu wypadkach przy powzięciu uchwały zaniechania, oraz w dwóch

wypadkach przy orzeczeniu uwalniającem uchwaliła Rada Dyscyplinarna odstąpić akta Wydziałowi Izby Adwokackiej w Krakowie do ewentualnego wytknięcia.

B) Treść orzeczeń: wydano orzeczenia:

a) **uwalniające** 5

b) **zasądzające:**

1) za wykroczenie przeciw obowiązkom 1

2) za wykroczenie przeciw godności stanu 23

3) za wykroczenie w obu kierunkach 8

Sąd Najwyższy:

a) w sprawie 84/28 uchylił orzeczenie co do winy odnośnie do jednego ustępu zatwierdził co do reszty winy i karę w całości;

b) w sprawie 29/29, 34/29 częściowo uwolnił, częściowo zatwierdził orzeczenie co do winy, a co do kary i kosztów zmienił obniżając je;

c) w innych sprawach zaczepionych, orzeczenie co do winy i kary i kosztów zatwierdził.

C) Kary orzeczono:

a) karę nagany w sprawach . 7 (obw. 6)

b) karę grzywny w sprawach 24 (obw. 13)

c) karę przedłużenia praktyki adwokackiej w sprawach 2 (obw. 2)

D) Grzywny nałożono:

1 à	50 zł	. . . .	50
6 à	100 „	. . . .	600
2 à	200 „	. . . .	400
4 à	500 „	. . . .	2000
1 à	2000 „	. . . .	2000
1 à	3000 „	. . . .	3000
		Łącznie zł . . .	8050

E) Koszta:

nałożono na 21 obwinionych w łącznej kwocie 1130 zł, a to w kwotach od 20 zł do maksymalnej 200 zł.

V. Ze spraw niezałatwionych prawomocnie zalegają w Sądzie Najwyższym spraw 8.

VI. Tytułem grzywien i kosztów postępowania ściągnięto:

a) grzywien . . . . 2000 zł

b) kosztów . . . . 300 „

Razem . . . 2300 zł.

Nie ściągnięto dotąd od zasądzonych:

a) grzywien . . . . 6050 zł

b) kosztów . . . . 780 „

Razem do ściągnięcia . . . 6830 „

Kraków, dnia 1 stycznia 1932.

Z RADY DYSCYPLINARNEJ KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.

Sekretarz Rady dyscypl.: *Dr. Krygowski* mp.

Prezes Rady dyscypl.: *Dr. Ader* mp.

X.

Kasa samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby adwokackiej.

Stan funduszów za czas od 1 czerwca 1931 r. do 31 października 1932 r.

I. WPŁYWY.		zł	zł
Stan kasy w dniu 1 czerwca 1931			55.409·53
Wkładki wpłacone z powodu wypadków śmierci		15.620·—	
Dopisane odsetki		3.872·50	
Zwrot za portorja		460·03	
Datki dobrowolne:			
Z powodu śmierci bł Brunona Szancera zebrane przez kol. Dra Offnera w Tarnowie	67·80		
Adw. Dr A. Herbst nieprzyjęte koszta sądowe	31·—		
Z powodu śmierci ś. p. Dra Gałeckiego Bronisława zebrane przez Dra Offnera	122·30		
Adw. Dr. A. Herbst nieprzyjęte honorarjum	50·—		
Zebrane z powodu śmierci ś. p. Dra Jana Wierskiego przez kol. Dra Hyżego	123·—		
Zebrane z powodu śmierci bł. Dra Maurycego Körbla przez Dra Hyżego	120·—	614·10	20.566·63
			75.976·16
II. ROZCHODY.			
Wypłacono z powodu 8 wypadków śmierci			16.000·—
Stan kasy			59.976·16

FUNDUSZE KASY W DNIU 1/XI 1932:

Bank Gospodarstwa Krajowego, Kraków, książeczka wkładkowa Nr. 35067	zł	23 592·59
„ „ „ „ „ „ „ 36735	„	11.702·14
P. K. O. 404621	„	24.558·43
„ 151238 do przelania	„	123·—
	zł	59.976·16

XI.

Liczba adwokatów i kandydatów adwokackich.

Ilość adwokatów z dniem 1 października 1932	947
Ilość kandydatów adwokackich obecnie wpisanych	608

XII.

Dziennik podawczy.

Za rok 1931	6043
Od 1 stycznia do 1 listopada 1932	5711

STATUT
„Koleżeńskiego Funduszu Ubezpieczenia"

przy Izbie Adwokackiej w Krakowie, uchwalony na posiedzeniu Wydziału z dnia 27 maja 1932 r. na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 17 października 1931 r.

§ 1. Przy Izbie Adwokackiej w Krakowie tworzy się „Koleżeński Fundusz Ubezpieczenia".

§ 2. Celem tego funduszu jest obowiązkowe ubezpieczenie na wypadek śmierci adwokatów, należących do Izby Adwokackiej w Krakowie.

§ 3. Do tego funduszu wpływać będą:

a) wkładki wstępne (§ 5),

b) oznaczona przez Wydział część wpływów z wkładek izbowych począwszy od wkładek należnych za rok 1932,

c) dobrowolne datki, przeznaczone na cele tego funduszu,

d) inne dochody przez Wydział Izby do tego funduszu przelane.

§ 4. Ubezpieczonym na wypadek śmierci jest każdy adwokat wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Krakowie, o ile nie zalega z zapłatą wkładki wstępnej (§ 6).

§ 5. Wkładka wstępna wynosi zależnie od wieku ubezpieczonego:

do ukończonego 40-go roku życia	.	100 zł
„ „ 45 „ „ „	.	150 „
„ „ 50 „ „ „	.	200 „
„ „ 55 „ „ „	.	250 „
„ „ 60 „ „ „	.	300 „
ponad 60 lat	.	400 „

Dla obliczenia wieku miarodajny jest odnośnie do adwokata już wpisanego na listę adwokatów dzień 1 października 1932 r., zaś odnośnie do póżniej wpisanych adwokatów dzień wejścia ich podania o wpis na listę adwokatów.

§ 6. Wkładkę wstępną uiścić mają:

a) adwokaci wpisani na listę adwokatów w dniu wejścia statutu w życie — dnia 1 października 1932 r.

b) adwokaci później wpisani — przed wpisem ich na listę.

Adwokatom pod a) oznaczonym może wyjątkowo Wydział na ich prośbę rozłożyć uiszczenie wkładki wstępnej na raty. W razie śmierci ubezpieczonego przed uiszczeniem pełnej wkładki wstępnej wkładka ta, względnie jej nieuiszczona część zostanie potrącona ze sumy ubezpieczeniowej,

§ 7. Adwokat wykreślony z listy adwokatów Izby Adwokackiej w Krakowie traci wszelkie prawa z ubezpieczenia. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie może Wydział Izby w razie śmierci adwokata, który nie był już członkiem tutejszej Izby — przyznać uprawnionym według § 8 sumę ubezpieczeniową w maksymalnej wysokości uiszczonych i na rzecz funduszu przelanych wkładek.

§ 8. Równocześnie z wpłaceniem wkładki wstępnej należy nadesłać Wydziałowi notarjalnie, sądownie lub przez sekretarjat Izby Adwokackiej uwierzytelnioną deklarację ze wskazaniem osoby uprawnionej do podjęcia sumy ubezpieczeniowej. Deklaracja może być każdego czasu zmieniona, a w razie śmierci osoby wskazanej należy przedłożyć nową deklarację. Jeżeli ubezpieczony nie wskazał osoby upraw-

nionej, albo jeżeli osoba wskazana umrze przed ubezpieczonym, przypada suma ubezpieczeniowa osobie przez Wydział oznaczonej.

§ 9. Wysokość sumy ubezpieczeniowej oznacza Wydział, biorąc za podstawę ilość ubezpieczonych i stan funduszów, przy uwzględnieniu przeciętnej liczby zgonów. Ustalenie tej sumy następuje co roku.

§ 10. Wypłata sumy ubezpieczeniowej nastąpi do 30 dni od zawiadomienia Wydziału o śmierci ubezpieczonego przy wykazaniu uprawnienia osoby zgłaszającej się.

§ 11. Zaleganie ubezpieczonego z nieodpisaną wkładką izbową za okres dłuższy jak 4 kwartały, licząc wstecz od daty śmierci ubezpieczonego względnie w wypadku przyznanej przez Wydział ratalnej splaty zaleganie z 2-ma ratami powoduje utratę prawa do wypłaty sumy ubezpieczeniowej. Zaległe wkładki izbowe będą potrącone ze sumy ubezpieczeniowej.

§ 12. Funduszem zarządza Wydział Izby, który w szczególności prowadzi kasowość i księgowość funduszu oraz uchwala zmiany niniejszego statutu.

§ 13. Niniejszy statut i wszelkie jego zmiany winny być podawane do wiadomości adwokatów okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie najmniej 14 dni przed wejściem ich w życie.

§ 14. Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem 1 października 1932 r.

WZÓR.

Do

Izby Adwokackiej w Krakowie.

DEKLARACJA.

(§ 8).

Poddając się postanowieniom statutu Koleżeńskiego Funduszu Ubezpieczeń przy Izbie Adwokackiej w Krakowie. przekazuję na wypadek mej śmierci sumę ubezpieczeniową przypadającą z tego funduszu:

1. ....
2. ....
3. ....

(O ile się podaje kilku uprawnionych, należy podać stosunek podziału, względnie kolejność; przy każdej osobie należy podać imię, nazwisko, datę urodzenia, miejsce zamieszkania i ewentualny stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa).

Data:

Podpis uwierzytelniony:

Regulamin
„Kasy Samopomocy Adwokatów i Aplikantów Adwokackich Krakowskiej Izby Adwokackiej“

(według brzmienia uchwalonego na Walnem Zgromadzeniu Izby dnia 27 czerwca 1925 r.).

Przy Izbie Adwokackiej w Krakowie tworzy się Kasę Samopomocy, przeznaczoną dla adwokatów i aplikantów adwokackich wpisanych w tejże Izbie, na następujących podstawach:

1) Uczestnikiem Kasy może być każdy adwokat oraz aplikant adwokacki wpisany jako taki w tej Izbie, o ile uiści:

a) tytułem wpisowego 10 złotych,

b) perjodycznie, a to mianowicie po śmierci każdego innego uczestnika Kasy w nieodraczalnym terminie 2-ch tygodni od daty zawiadomienia go o takim wypadku śmierci, wpłatę w kwocie 10 zł.

2) W razie śmierci uczestnika tej Kasy przysługuje wdowie po nim, a gdyby ona nie żyła, jego dzieciom ślubnym lub w ich braku nieślubnym, pozostającym na utrzymaniu zmarłego, a w razie zupełnej bezdzietności zmarłego uczestnika Kasy tej osobie z nsjbliższej jego rodziny, która dowodnie pozostawała na jego utrzymanin w chwili jego śmierci, wreszcie — gdyby i tych uprawnionych nie było — przysługuje tej osobie, która pokryła z własnych funduszów koszta pogrzebu zmarłego uczestnika, prawo do jednorazowej zapomogi, w wypadku ostatnim wszelako jedynie w wysokości efektywnie poniesionych kosztów pogrzebu.

3) Wysokość tej zapomogi ustali w miarę rozporządzalnych funduszów Walne Zgromadzenie uczestników, odbyte jednocześnie z dorocznem Walnem Zgromadzeniem Izby Adwokackiej *).

Zapomogi, nie pobrane z jakiegokolwiek powodu przez pół roku od daty ich płynności przepadają definitywnie na rzecz funduszu rezerwowego Kasy.

4) W razie nieuiszczenia wpłaty perjodycznej, przewidzianej na wypadek śmierci uczestnika w przeciągu dni czternastu od daty zawiadomienia o tym obowiązku danego uczestnika, traci taki, zalegający z tą perjodyczną wpłatą uczestnik, wszystkie prawa regulaminem tym przewidziane i pozostali po nim członkowie rodziny względnie uprawnieni do poboru zapomogi wymienieni w ustępie 2 niniejszego regulaminu, nie mają prawa do żadnej znpomogi po jego śmierci.

5) Uczestnik, który utraciwszy swe prawa z przyczyny w poprzednim ustępie przewidzianej, zechce je odzyskać, obowiązany będzie uiścić nietylko nowe wpisowe, tudzież wkładkę jednorazową w wysokości każdocześnie dla nowowstępujących członków ustaloną, lecz ponadto także wszyst-

---

*) Uchwałą tegoż Walnego Zgromadzenia przelano tę funkcję na Wydział Izby Adwokackiej.

kie od czasu wystąpienia swego, aż po dzień ponownego jego wstąpienia, zaległe perjodyczne wkładki.

6) Natomiast w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie (jako to: ciężka choroba uczestnika i wykazana wiarygodnemi dokumentami powstała stąd czasowa niezdolność do pracy, pełnienie służby wojskowej na skutek zarządzonej mobilizacji i t. d.), może Wydział Izby Adwokackiej, wszelako tylko na podstawie jednomyślnej uchwały, uznać za usprawiedliwione niepłacenie wkładek i zwolnić takiego członka od obowiązku płacenia nowego wpisowego oraz wkładki jednorazowej, przywracając mu pełnię jego praw jako uczestnika Kasy, za zapłatą przezeń jedynie zapadłych w międzyczasie wkładek perjodycznych.

7) Administrację i manipulację tej Kasy sprawować ma każdoczesny Wydział Krakowskiej Izby Adwokackiej, który też od chwili wejścia w życie tej Kasy będzie ponosił koszta administracji tejże z ogólnych funduszów Krakowskiej Izby Adwokackiej.

Wydawca: Wydział Izby Adwokackiej w Krakowie, ul. Gołębia 6.
Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.